

РЕШЕНИЕ

№ 651

гр. София, 07.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 19.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **2952** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 7729 от 13.04.2011 г. по описа на Административен съд София – град и вх. № 94-00-76 от 30.03.2011 г. по описа на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (Д”О.”), понастоящем дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ (Д „ОДОП“) – [населено място] при Национална агенция за приходите (НАП), подадена от Ж. Н. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], л. 262А, вх. В, ап. 6565 срещу Ревизионен акт (РА) № [ЕГН] от 08.10.2010 г., издаден от орган по приходите Р. Е. К. - главен инспектор по приходите в Териториална дирекция на НАП (ТД на НАП) – [населено място], изменен и потвърден с Решение № 570 от 31.03.2011 г. от директора на Д”ОДОП” – С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателката твърди, че спорният РА е незаконосъобразен, постановен при допуснати многобройни нарушения на процесуалния и материалния закон. Допълнително излага доводи за нищожност на акта. Твърди, че е налице съществено нарушение на процедурата, тъй като при издаването на РА, е участвало лице, което е участвало в ревизията. На следващо място се ивнокират доводи, че определянето на данъчните задължения по реда на чл. 122 от ДОПК е незаконосъобразно, защото с декларацията по чл. 124, ал.3 от ДОПК е посочила, че към 2004 г. има собствени парични средства в размер на 315 000 лева и наследени от баща ѝ, който е починал на 10.12.2000 г., 190 000 лева. В жалбата е посочено, че представените в хода на

ревизията доказателства не са обсъдени от органите по приходите при издаването на РА. Жалбоподателката оспорва РА, тъй като не са й признати получените заеми, даренията предоставени й от К. Н., Н. Н. и И. Н..

В съдебните заседания жалбоподателката, редовно призована, се явява лично и с адв. А., която поддържа жалбата от нейно име. По същество моли уважаване на жалбата. От името на Н., претендира направените по делото разноси, включително адвокатско възнаграждение, депозира списък на сторените разноси и писмени бележки.

Ответникът – директорът на Д”ОДОП” - С. при ЦУ на НАП, редовно призован, не се явява, но се представлява в съдебните заседания от юрисконсулт П., която от негово име оспорва жалбата. По същество моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, Първо отделение, 8 - ми състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 908038 от 08.12.2009 г., на основание чл. 112 ДОПК и чл. 113 ДОПК. С последната е възложено извършването на ревизия на Ж. Н. Н., с адрес за кореспонденция в [населено място], [улица], вх. В, ет. 6, ап. 65 за задължения по чл. 48 от Закона за данък върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за периода 01.01.2004 г. – 31.12.2008 г. Определени да извършат ревизията са лицата: Р. Е. К., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител екип и Ц. Д. С. – инспектор по приходите. Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите Д. В. П. - началник сектор „Ревизии”, Дирекция Д. на ТД на НАП – С.. Връчена е лично на Н. на 17.12.2009 г. Срокът на ревизията е определен на „до 3 месеца, считано от датата на връчването” на посочената ЗВР.

На основание чл. 34, ал.1, т.1 от ДОПК, във връзка с подадено от Р. К., на длъжност главен инспектор по приходите и ръководите на екип в ТД на НАП С., искане за спиране на ревизията поради отпуск по болест на участник в ревизионното производство, е издадена Заповед № 1000150 от 05.03.2010 г. от Д. В. П., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С.. С тази заповед ревизията е спряна считано от 05.03.2010 г. до 31.03.2010 г. Заповедта е връчена на жалбоподателката на 12.03.2010 г.

На основание чл. 35 от ДОПК със Заповед № 1002823 - В от 06.04.2010.г. , издадена от М. Г. Р., е постановено възобновяване на производството по извършване на ревизията, считано от 06.04.2010 г. Тази заповед е връчена на Н. на 19.04.2010 г.

Със ЗВР № 1003111 от 14.04.2010 г., издадена от П. Г. Г., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., е изменена ЗВР № 908038 от 08.12.2009 г., като е променен състава на ревизиращия екип, тъй като на мястото на Ц. Д. С. е посочена Ц. Г. Р. на длъжност главен инспектор по приходите, и срокът за извършване на ревизията е удължен до 18.05.2010 г. Заповедта е връчена на жалбоподателката на 19.04.2010 г.

На основание чл. 114, ал.4 от ДОПК и въз основа на мотивирано предложение с изх. № 20 – 00 – 2844 от 10.05.2010 г. на териториалния директор на НАП – С., е издадена Заповед № ЦУ – 133 от 14.05.2010 г. на изпълнителния директор на НАП, с която е постановено разрешение срокът за извършване на ревизията, възложена със ЗВР № 908038 от 08.12.2009 г., да бъде удължен до 18.08.2010 г. и на основание чл. 113, ал.3 от ДОПК е указано на органът, възложил ревизията да издаде нова заповед за

възлагане, с която да бъде изменен срокът за извършване на ревизията.

На базата на цитираните заповеди, със ЗВР № 1004067 от 18.05.2010 г., издадена от Д. В. П., срокът за извършване на ревизията е продължен до 18.08.2010 г. ЗВР е връчена на жалбоподателката на 31.05.2010 г.

Въз основа на събраните при ревизията доказателства и установено обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено и връчено на лицето Уведомление изх. № 04-94-07-1/26.01.2010 г., с което е известно, че данъчната основа на задълженията му ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, като едновременно с това му е предоставена възможност в 14-дневен срок да представи доказателства и да вземе становище. Цитираното уведомление е връчено на ревизираното лице на 27.01.2010 г.

На 01.09.2010 г., в срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК, е издаден ревизионен доклад (РД) № 1004067 от ревизиращите органи, определени с посочените по-горе ЗВР. Същият има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК и е връчен лично на ревизирувания субект на 13.09.2010 г. С него е направено предложение за установяване на задължения на лицето в общ размер на 230 872,18 лв., в т. ч. за Данък по чл. 35 от ЗОДФЛ за 2004 г., 2005 г., и 2006 г. и Данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2007 г. и 2008 г., възлизащи общо на 152 246,83 лв. и лихви общо в размер на 78 625,35 лв.

В срока по чл. 117, ал. 5 Ж. Н. е депозирала писмено възражение с вх. № 04-94-07-6 от 27.09.2010 г. Част от възраженията са приети в РА за основателни.

Със заповед за определяне на компетентен орган (З.) № К 1004067 от 02.09.2010 г., Р. Е. К. на длъжност главен инспектор по приходите, е определен за компетентен орган по издаването на РА на Ж. Н. Н. и същата е връчена на 13.10.2010 г. на ревизираното лице.

Издаден е РА № К [ЕГН] от 08.10.2010 г, с който са определени задължения за довносяне общо в размер на 202 497,83 лева, в това число, както следва данък по чл. 35 от ЗОДФЛ за 2004 г., 2005 г. и 2006 г. и данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2007 г. и 2008 г. общо в размер на 130 282,31 лева и лихви общо в размер на 72 125,52 лева.

РА е връчен на 13.10.2010 г. и срещу него е подадена жалба с вх. № 94 – Ж - 122 от 27.10.2010 г. по описа на ТД на НАП – С. и вх. № 04 – 29 – 00 – 333 от 29.10.2010 г. по описа на ТП на НАП - С., офис О..

На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно съгласие между Ж. Н. и директора на дирекция „ОДОП“ – С. за срок до три месеца, считано от датата на изтичане на законоустановения срок по чл. 155, ал. 1 от ДОПК.

В срока по чл. 156, ал. 7 от ДОПК не е налице произнасяне от страна на ответника. Поради което, в срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК е депозирана жалба от Н. с вх. № 94-00-76 от 30.03.2011 г. по описа на Д”О.” срещу мълчаливо потвърдения РА. В срока по чл. 156, ал. 6 във връзка с чл. 150, ал. 1 от ДОПК е издадено решение № 570 от 31.03.2011 г. на директора на дирекция „О.”.

С РА и въз основа на изготвени справки за паричен поток по години е установен недостиг на парични средства до размера на извършените разходи за съответния период, е възприет при определяне на данъчна основа на основание чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК и ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3, т. 4, т. 8, т. 10 и т. 14 от ДОПК. Върху определената обща годишна данъчна основа е приложена таблицата по чл. 35 от ЗОДФЛ и чл. 48 от ЗДДФЛ за съответния период и е определен полагащия се дължимия данък. С оглед това са установени данъчни задължения за внасяне по години и размери, както следва:

За 2004 г. е определена данъчна основа за общия годишен доход в размер на 72 387,72 лв. Посочената сума е формирана като сбор от установения по справка за паричния поток недостиг на средства в размер на 55 852,27 лв., декларирана по Г. данъчна основа от доходи като ЕТ и от свободна професия общо в размер на 3 605,80 лв. и установени при ревизията недекларирани доходи от продажба на недвижими имоти през годината в размер на 12 929,65 лв. При така формираната данъчна основа за общия годишен доход на лицето, по таблицата на чл. 35 от ЗОДФЛ е определен дължим данък за 2004 г. в размер на 20 303,63 лв. След приспадане на установен внесен за годината данък в размер на 464,70 лв. е определен данък за довносяне в размер на 19 838,93 лв. Изчислена е лихва за просрочие в размер на 14 13,85 лв.

За 2005 г. е определена данъчна основа за общия годишен доход в размер на 337 667 64 лв. Посочената сума е формирана като сбор от: установения по справка за паричния поток недостиг на средства в размер на 332 848,20 лв., декларирана по Г. данъчна основа от доходи като ЕТ в размер на 4 367,60 лв. и установени при ревизията недекларирани доходи от продажба на недвижими имоти през годината в размер на 45187 лв. При така формираната данъчна основа за общия годишен доход, по таблицата установено на чл. 35 от ЗОДФЛ е определен дължим данък за 2005 г. в размер на 80 500,23 лв. След приспадане на установен внесен за годината данък в размер на 536,62 лв. е определен данък за довносяне в размер на 79 963,60 лв. Изчислена е лихва за просрочие в размер на 48 699,05 лв.

За 2006 г. е определена данъчна основа за общия годишен доход в размер на 61 199,24 лв. Посочената сума е формирана като сбор от: установения по справка за паричния поток недостиг на средства в размер на 52 105,08 лв. и декларирана по Г. данъчна основа от доходи като ЕТ и от свободна професия в размер на 9 049,16 лв. При така формираната данъчна основа за общия годишен доход, по таблицата на чл. 35 от ЗОДФЛ е определен дължим данък за 2006 г. в размер на 14 051,82 лв. След приспадане на установен внесен за годината данък в размер на 1 535,80 лв. е определен данък за довносяне в размер на 12 516,02 лв. Изчислена е лихва за просрочие в размер на 5 701,53 лв.

За 2007 г. е определена данъчна основа за общия годишен доход в размер на 31 749,20 лв. Посочената сума е формирана като сбор от: установения по справка за паричния поток недостиг на средства в размер на 13 158,75 лв., декларирана по Г. данъчна основа от доходи от трудови и приравнени на тях правоотношения в размер на 8 273,57 лв., определени от органа по приходите доходи по чл. 30 във връзка с чл. 29, т. 4 от ЗДДФЛ в размер на 8 955,00 лв. и установени при ревизията доходи от продажба на недвижимо имущество в размер на 1 361,88 лв. При така формираната данъчна основа за общия годишен доход, по таблицата на чл. 48 от ЗДДФЛ е определен дължим данък за 2007 г. в размер на 6 935,81 лв. След приспадане на установен внесен за годината данък в размер на 1 375,05 лв. е определен данък за довносяне в размер на 5 560,76 лв. Изчислена е лихва за просрочие в размер на 1 718,35 лв.

За 2008 г. е определена данъчна основа за общия годишен доход в размер на 128 760,02 лв. Посочената сума е формирана като сбор от: установения по справка за паричния поток недостиг на средства в размер на 124 041,71 лв. и декларирана по Г. данъчна основа от доходи от трудови и приравнени на тях правоотношения в размер на 4 718,32 лв. При така формираната данъчна основа за общия годишен доход, по таблицата на чл. 48 от ЗДДФЛ е определен дължим данък за 2008 г. в размер на 12 876,00 лв. След приспадане на установен внесен за годината данък в размер на 473,00

лв. е определен данък за довносяне в размер на 12 403,00 лв. Изчислена е лихва за просрочие в размер на 1 960,74 лв.

С решение № 570 от 31.03.2011 г. ответникът е изменил РА като установеният с него данък по чл. 35 от ЗОДФЛ за 2004 г. в размер на 20 303,63 лв. и лихви в размер на 14 135,85 лв., е определен на данък по чл. 35 от ЗОДФЛ в размер на 4 106,48 лв. и лихви в размер на 2 597,30 лв.; установеният с РА данък по чл. 35 от ЗОДФЛ за 2005 г. в размер на 80 500,23 лв. и лихви в размер на 48 699,05 лв., е определен на данък по чл. 35 от ЗОДФЛ за 2005 г. в размер на 9 766,21 лв. и лихви в размер на 5 662,33 лв.

В хода на съдебното производство като доказателства са приобщени към материалите по делото представените с административната преписка, допълнително ангажирани от жалбоподателката и ответника във връзка с дадени от съда указания.

По искане на жалбоподателката е допуснато събирането на гласни доказателства чрез разпит на свидетелите - К. С. Н., майка на Надежда Н. и К. Н. П. (л. 316-317, том 1 от делото). Същите се приемат от съда, доколкото касаят факти и обстоятелства, свързани с доказателствената тежест на ревизираното лице.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства е допусната Съдебно – счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Л. З., която е приета без оспорване от страните. Вещото лице подробно е отговорило на поставените въпроси. Изчислило е, че месечната и годишната печалба от наем на видеокасетеи на КФ „Ч.“, [населено място] и [фирма], [населено място], включва: А. Приходите от наем на видеокасетеи на КФ „Ч.“, [населено място]: са в общ размер през периода м.10.1990г. - м. 12.1991 г. от 45 516,76 лв., описани подробно в Таблица № 1, кол.7 и кол.8 от заключението; Б. Приходи от наем на видеокасетеи на [фирма], [населено място]: в общ размер през периода от м.10.1990 г. - 31.12.1990г., м.01.1991 г. -31.12.1991г., м.01.1992 г. - 31.12.1992г. и 01.06. -31.12.1996г., за които са предоставени документи, е 174 260,76лв., подробно описани в Таблица № 1 и Таблица №2. Вещото лице е направило заключение, че след като не са предоставени счетоводни регистри за разходите на КФ „Ч.“ и [фирма] за горепосочените периоди, не може да се установи печалбата от наем на видеокасетеи за съответните месеци и години.

Тази експертиза е посочила, че печалба от търговия с черна и бяла техника - периода в който е упражнявана дейността е от 1992г. до 2000г. Общата брутна стойност на продадената черна и бяла техника е 13 715 355 лв.; в т.ч. по месеци и години е посочено в табличен вид. В предоставения Търговски регистър за периода 1998г. – 2001 г.. е описана вида на закупената стока - бяла и черна техника. В посочения регистър не е отразена вида и стойността на продадената стока - бяла и черна техника, поради което не може да се установи размера на печалбата по месеци и години.

Вещото лице З. е установила, че месечна и годишна печалба от ресторантьорство - периода, в който е упражнявана дейността е от 1996г до 2000г. В предоставените документи не се съдържат счетоводни регистри и счетоводни отчети от които да се установи месечна и годишна печалба от ресторантьорство за периода 1996 г. до 2000 г. В Таблица № 4 от заключението раздел са описани доходите получени от И. Н. за годините, в които е извършил дарение на Ж. Н.. Съгласно предоставените документи: - доходът на И. Н. за 2006 г. надвишава дарението от 04.10.2006 г. в размер на 12500 лв. с 5918,62 лв.; - доходът на И. Н. за 2007 г. надвишава дарението от 09.02.2007 г. в размер на 9000 лв. с на 6819,38 лв., а за 2008 г. доходът е в по-малко от дарението от 04.03.2008 г. в размер на 23000 лв. с 420,28лв.

Във връзка с доводите на жалбоподателката, че голяма част от началния размер на

дохода ѝ към 01.01.2004 г., е получен в наследство от нейния баща, което в резултат от гъбоотглеждането от сем. Н., съдът допусна, изслуша и прие без оспорване от страните Съдено – техническа и Съдебно – аграрикономическа експертиза.

СТЕ посочва, че в имот на [улица] има изградени 2 бр. Г. с площи 54,88 кв. М. И 76,44 кв. Метра, които в момента не се използват. На базата на тези данни С. е приела, че производствената площ на гъбарниците е 252,64 кв. Метра. Вещото лице е заключило, че съгласно съществуващите норми в 1 квадратен метър се побират 8 торби с компост до 15 кг. И диаметър на торбите – 0,30 м., при ширина на стелаж – 0,80 м. Средният добив на култивираните гъби е от 16 – 20% от компостна маса или от 160 кг./т. До 200 кг./т. Експертизата подробно е изчислила добива, като е уточнила, че той зависи от много фактори, като компост, мицел, щам, покривен материал, условията в гъбарника и други, но между тях решаващ фактор е качеството на употребения компост и не на последно място, натрупаният опит в гъбопроизводството. Вещото лице А. е уточнила в заключението, че направените разчети на среден добив от гъбопроизводството на Н. Н. и К. Н. за периода от 1982 г. до 1992 г. са технологични изисквания за отглеждането на гъби в гъбарници при спазване на агротехнически норми. Следният годишен добив на родителите на жалбоподателката при производството на гъби е 10 902 кг., а за периода от 1982 г. до 1992 г. е в размер на 119 922 кг. Или 119,992 тона гъби.

В следствие от тези 2 експертизи, жалбоподателката поиска и ѝ бе допусната, изслушана и приета без оспорване нова ССЕ, която на поставените въпроси е дала следните отговори: производствената площ на гъбарниците е 252,64 кв. М.; годишният добив от производството на култивирани гъби е 10 902 кг.; за периода от 1982 г. до 1989 г., вкл. За 8 години, сем. Н. са получили доход от 112 032 лв. или среден годишен доход в размер на 14 004 лв.; за 1990 г. доходът е в размер на 19 609 лв.; 1991 г. – в размер на 42 020 лв.; 1992 г. – 76 934 лева. Средният годишен доход на сем. Н. е 22 781 лева за периода от 1982 г. до 1992 г. или общо за целия период доходът е в размер на 250 595 лева.

Въз основа на така описаните, приети по делото, експертизи по искане на жалбоподателката бе допусната крайна ССЕ, която е изслушана и приета без оспорване. Вещото лице П. е отбелязала, че при изчисленията на паричните потоци на жалбоподателката от ревизиращия орган, се установява превишение на разходите над приходите по отделно за някои месеци от процесните години. Вещото лице е извършило съпоставка на установения от него паричен поток по години и този, описан в РА.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По отношение на изложените съображения за допуснати съществени процесуални нарушения и нищожност на РА, жалбата е неоснователна. Не се споделят от съда доводите за нарушение срока за извършване на ревизията по чл. 114 от ДОПК. Видно от съдържанието на Заповед № 1000150/05.03.2010 г., в същата надлежно са вписани фактическите и правни основания за постановяване спирането на ревизионното производство. ДОПК не съдържа изричен текст, предвиждащ указания в чл. 34, ал. 1, т. 1 от ДОПК медицински документ да бъде предоставян на друго лице, освен компетентните органи по чл. 34, ал. 3 от ДОПК, в чиито правомощия е извършването на преценка при наличие на основание по ал. 1 или 2. В решението на ответника са изложени подробни данни относно това обстоятелство.

Досежно отправените с жалбата възражения за нарушение на сроковете по чл. 114 от ДОПК и с оглед обстоятелството, че настоящата инстанция следи служебно за всички предпоставки за законосъобразност на РА, беше направена проверка и относно приложението на чл. 114, ал. 4 от ДОПК. При същата се установи, че са налице всички елементи от фактическия състав на разпоредбата на чл. 114, ал. 4 от ДОПК - мотивирано предложение от съответния териториален директор и разрешение на Изпълнителния директор на НАП за удължаване на срока на ревизията. Същите са описани по-горе в настоящето решение. При това положение е налице законосъобразно продължаване на ревизионното производство.

Със Заповед № РД1 01-342/03.07.2006 г. - издадена от директора на ТД на НАП С., на основание чл. 11, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗНАП, органите по приходите, заемащи длъжност „началник сектор/орган по възлагане" при дирекция Д. в ТД на НАП С., са оправомощени да издават заповеди за възлагане на ревизии по реда на чл. 112, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно Заповед № РД-01-6/05.01.2010, издадена от директора на ТД на НАП С. на основание чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗНАП и във връзка с извършването на структурни промени в НАП от 01.01.2010 г. са определени служителите на дирекция „Контрол" в ТД на НАП С., които са оправомощени да изпълняват функциите на компетентен орган да издава заповеди за възлагане на ревизии на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

Съгласно чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, ревизия може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната дирекция. Компетентната териториална дирекция се определя по правилата на чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК и това в случая е

териториалната дирекция на НАП С.. Директорът на посочената дирекция е издал заповед, с която е упълномощил органите по приходите, заемащи длъжност началник сектор „Ревизии” при дирекцията да издават заповеди за възлагане на ревизии по реда на чл. 112, ал. 1 от ДОПК. Следователно заповедта, с която е възложена ревизия на Ж. Н. Н. е издадена от компетентен орган.

Относно наведената в жалбата теза за нарушение на чл. 113, ал. 1, т. 5 от ДОПК, видно от съдържанието на издадените заповеди, налице е ясно определен ревизиран период - от 01.01.2004 г. до 31.12.2008 г., но действително вписаният пояснителен текст за вид задължение е даден само на един ред, като е посочено „данък по чл. 48 от ЗДДФЛ”.

Безспорно е, че през ревизирания период, обхващащ 5 поредни календарни години са приложими конкретните текстове от материалния данъчен закон, в редакцията им за съответната година и от тази гледна точка правилно в жалбата е отбелязано неизчерпателно изброяване на всички относими правни норми. Видно от съдържанието на обжалвания РА, както в констативната, така и в табличната му част, за всеки отделен данъчен период, при определяне на спорните задължения, подробно са отразени и приложени конкретните относими норми на материалния данъчен закон.

В проведеното ревизионно производство не е налице процесуално нарушение от съществен характер, което да бъде прието за самостоятелно основание, обуславящо прогласяване нищожност на проведеното ревизионно производство, поради което жалбата в тази част не следва да бъде уважена.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК органът, възложил ревизията, определя със заповед компетентния да издаде ревизионния акт орган по приходите. С текста на тази норма не са въведени каквито и да е ограничения във връзка с органите по приходите, които могат да бъдат посочени със заповедта, както и такива, компетентни да издадат акта. Единственият аргумент в тази насока може да се открие в текста на чл. 119, ал. 3 от ДОПК, съгласно който „определеният със заповедта орган изисква преписката от органите, извършили ревизията”. Изразената в жалбата теза, съгласно, която, щом като е необходимо издаващият акта да изиска преписката от органите, извършили ревизията, то той не може да е един от тях, тъй като не може да изисква сам на себе си документите, е неправилна, именно поради липса на изрична ограничителна законова забрана в тази насока. В данъчната и съдебната практика по този въпрос е широко застъпено становището, че издаването на РА от орган по приходите, който е взел участие при извършване на ревизията и при изготвянето на ревизионния доклад, гарантира в много по-висока степен задълбоченото и цялостно познаване на установените при ревизията факти и обстоятелства. В чл.

7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП са изброени органите по приходите, оправомощени да издават ревизионни актове, в това число и „главен инспектор по приходите“, каквато длъжност заема в конкретният случай лицето, упълномощено със заповедта за определяне на компетентен орган.

В ДОПК не съществува изрична разпоредба, забраняваща лице, участвало в ревизията и изготвило доклада, да участва и в издаването на ревизионния акт. От своя страна, лицето, което е компетентно да възлага ревизията, както и да определя органа по приходите, който да издаде РА в конкретното производство, черпи своите правомощия от изрично упълномощаване от Териториалния директор на компетентната ТД на НАП С. по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. От изложеното следва, че спорния РА е издаден от компетентен орган, надлежно упълномощен със заповед № К 1004067/02.09.2010 г., при спазване на законоустановената процедура и форма, поради което настоящата инстанция намира, че не са допуснати сочените от жалбоподателя процесуални нарушения.

Неоснователни са отправените възражения за незаконосъобразно извършване на ревизията в хипотезата на чл. 122 от ДОПК, поради неясно определени във връченото уведомление по реда на чл. 124, ал. 1 от ДОПК и недоказани обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК.

От съдържанието на подробно изложените в РД констатации и приложени към преписката доказателства / Нотариални актове и др./ е видно, че в хода на ревизията безспорно е установено, че през ревизирания период лицето е осъществило продажби на 11 недвижими имота, за които времето на придобиването и продажбата не е повече от 5 години и не е декларирало доходите, реализирани от тези продажби, представляващи облагаеми доходи по смисъла на чл. 10, т. 7 от ЗОДФЛ (в сила до 31.12.2006 г.) и чл. 12, ал. 1 от ЗОДФЛ във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗОДФЛ. Така констатирано, правилно органът по приходите е определил, че представлява обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, респективно е предприел действия за провеждане на ревизионното производство по реда за провеждане на ревизия при особени случаи.

По отношение на възраженията за непризнати наследени парични средства в размер на 190 000,00 лв. от личен сейф на починал родител, жалбата е неоснователна. Приложените по тази част доказателства не опровергават заключенията в РА. Видно от съдържанието на приложената като доказателство към жалбата справка „А“ от декларация по чл. 41 от ЗОДФЛ вх. № 130/07.01.2000 г. на Н. И. Н., декларираният общ оборот за 1999 г. възлиза на 19 759,58 лв. Съгласно данните в приложените с жалбата копия на ОПР на КФ „Ч.“, счетоводните резултати от дейността са съответно печалба в размер на 1 195,56 лв., и 3 105,98 лв. Посоченото не подкрепя изнесените в

жалбата твърдения за спестени средства в посочените в жалбата размери, произтичащи от търговска дейност на наследеното лице.

Относно твърденията в жалбата, че част от наследените средства произтичат от дейност като земеделски производител, същите не се потвърдиха, независимо от приетите по делото САТЕ и ССЕ.

Тук следва да се посочи, че правилно и законосъобразно органите по приходите не са дали вяра на твърденията на жалбоподателката, че наследената сума от 190 000,00 лева от нейния баща, е реално съществуваща. Не е спорно, че по смисъла на чл. 13, ал.2 от ЗОДФЛ (отм.) наследеното имущество не се включва в облагаемия доход по чл. 12 от същия закон. Независимо от тази регламентация и при положение, че няма изготвено завещание от наследодателя и/или друг писмен документ, подписан от наследниците при откриването на наследството, то Ж. Н. е могла да ги декларира, независимо че не попадат в обхвата на чл. 12 то ЗОДФЛ. Липсата на такива писмени доказателства (не се ангажирани нито в хода на ревизията, нито в настоящето съдебно производство) възпрепятства приемането за достоверни твърденията на ревизираното лице, че към началното й салдо през 2004 г. следва да се има предвид полученото от нея наследство в размер на 190 000,00 лева.

Нещо повече, с цел пълнота на изложението, трябва изрично да се посочи, че получените суми в наследство са с давност повече от 15 години, през които са извършени държавни парични реформи, вкл. и деномация на българския лев със приемането на Закона за деноминация на лева в сила от 05.07.1999 г. Тук следва да се посочи, че правилно органите по приходите не са дали вяра на твърдението, че полученото дарение през 2008 г. в размер на 30 000 лева от бабата на жалбоподателката, тъй като ако реално произхода на тази сума е изтеглен влог през 1997 г. от 100 000 лева, то с посочения Закон за деноминацията на лева, същата е станала 100 лева (чл. 1 от с.з.).

Що се касае до възражението за непризнато дарение от К. Н. в размер на 33 000 лева, получено от Ж. Н. на 01.04.2008 г., същото е неоснователно, независимо че са представени писмени доказателства по делото за произхода на тази сума. Не са ангажирани данни, от които безспорно да се установи, че сумата реално е преминала в патримониума на жалбоподателката, както многократно е приемал в практиката си административния орган, така и съда. Следователно самото твърдение без наличието на проследима връзка на движението на тези пари не може да формира извод у съда, че сумата . е реално предадена.

Тези доводи се отнасят и до дарения, получени от И. Н., които не са признати от органите по приходите. В приетата по делото ССЕ, изготвена от вещото лице 3. подробно в отговора на задача втора в

табличен вид е посочено, че за 2006 г. и 2007 г. са налице достатъчно средства у дарителя, а за 2008 г. дарението надвишава с 420 ,00 лева дохода на брата на жалбоподателката. Тук следва да се посочи, че при извършена съпоставка между размерите на отделните дарения, датите, на които са направени и установените доходите на И. Н., се установява, че действително на базата на годишните доходи, посочени в приетите Г. на дарителя, последният е разполагал с такива средства за 2006 и 2007 г., но не и за 2008 г. Отделно от това първото дарение е на дата 04.10.2006 г. за сумата от 12 500 лева, а второто в размер на 9 000,00 лева е само четири месеца по-късно (02.09.2007 г.). Не са ангажирани самостоятелни и отделни писмени доказателства, които да докажат, че именно за времето от 01.10.2006 г. – 01.02.2007 г. И. Н. е разполагал със сумата от 21 500 лева. дори и да се приеме за достоверно направеното дарение през 2006 г. за сумата от 12 500 лева. Следователно правилно и законосъобразно органите по приходите са не са признали тези дарения.

На следващо място от посочените твърдения в жалбата следва изводът, че цялото семейство на жалбоподателката, нейните възходящи и брат, са и дарявали спестените от тях средства с различен произход.

По отношение на възраженията срещу възприетото в РА данъчно третиране на суми по договори за заем със С. К. и К. Д., на основание чл. 124, ал. 2 от ДОПК, намирам жалбата е отново неоснователна. Във връзка с посочените заеми не са представени доказателства, опровергаващи заключенията в РА. Изложените аргументи за наличие на данни за придобити средства от продажба на наследствен имот, констатирани при проверката на Н. К. - брат на посочената заемодателка, не намират опора в приложените по преписката доказателства. Видно от представените в хода на ревизията и съдебното производство писмени обяснения от Н. К. - брат на С. К., в същото не се съдържат никакви данни и информация за получени дялове от сестрата, поради което не може да бъде прието за основателно твърдението в жалбата, сестрата да е придобивала средства от равен дял. Относно сестрата в обясненията е посочено само, че е в Г. и не знае кога ще се върне. Независимо от първоначално събраните писмени обяснения от Н. К., жалбоподателката представи нотариално заверена декларация от него, с която декларира, че сестра му е предоставила заем на жалбоподателката. Съдът не дава вяра тази декларация, тъй като на първо място тези обстоятелства се доказват от заемодателя, а на второ място приема нотариалната декларация за изготвена с цел доказване на релевираните доводи на ревизираното лице едва в съдебното обжалване на РА.

Настоящият съдебен състав не кредитира крайния извод на последната ССЕ,

изготвена от вещото лице П. по следните съображения: Експертът при изчисляването на паричния поток в табличен вид е описал само определени доходи и разходи, а в отделен текст под всяка таблица са описани приетите разходи и приходи от ревизиращите и тези от експертизата, а допълнително посочените елементи от приходния поток не са отчитани от вещото лице при крайния му извод. Установявайки тези несъответствия в приетото заключение, настоящият съдебен състав след като прецени, че са му необходими специални знания, извърши самостоятелна проверка и съпоставка на твърдените приходи и разходи от жалбоподателката и тези описани в РА. От извършения контрол се установи, че ревизиращите при проследяването на паричния поток за всяка от ревизираната години в случаите, когато предходната е приключила с недостиг на парични средства, е започвано нулево начално салдо, което от своя страна е благоприятно за ревизираното лице, тъй като се получава по-голям недостиг на средства. Предвид това в годините, когато е установено, че ревизираното лице има недостиг на средства за отделни месеци, РА е законосъобразен, тъй като не е отчитан първоначалния им отрицателен баланс – 2007 г. и 2008 г.

По тези съображения жалбата на Ж. Н. не следва да бъде уважена, а РА потвърден като правилен и законосъобразен с изменението, направено с решение № 570/31.03.2011 г.

С оглед изхода на спора и като взе предвид направените искания от страните за присъждане на сторените по делото разноски и на основание чл. 161 от ДОПК във връзка с чл. 8 във връзка с чл. 7, ал.2 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът намира, че на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 717 (хиляда седемстотин и седемнадесет) лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. Н. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], л. 262А, вх. В, ап. 65 срещу Ревизионен акт (РА) № [ЕГН] от 08.10.2010 г., издаден от орган по приходите Р. Е. К. - главен инспектор по приходите в Териториална дирекция на НАП (ТД на НАП) – [населено място], изменен и потвърден с Решение № 570 от 31.03.2011 г. от директора на Д"ОДОП" – С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Ж. Н. Н., ЕГН [ЕГН] ада заплати в полза на бюджета на юридическото лице на ответника – Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 1717 (хиляда седемстотин и седемнадесет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: